

G Ł O S

JASNIE WIELMOZNEGO JMCI PANA

P I U S A

K I C I N S K I E G O

POSŁA ZIEMI LIWSKIEY

Na Seffyi Seymowey dnia 6. Września 1790.

NAYIAŚNEYSZY KRÓLU PANIE MÓY MIŁOSCIWY!

PRZESWIETNE RZEPLTEY SKONFEDEROWANE STANY!

T Ak to iest prawda, że pierwsze wrażenia w młodym wieku na umyśle przyjęte, są naytrwalwsze, że to każdy

80-

z własnego najlepiej czuie doświadczenia. Piorun, który w Roku 1773. znakomite części od ciała Rzeczypospolitey oderwał, który pogromem swoim cały Naród przeraził, y we mnie, acz na ów czas młodym, ale równie przerażonym, niezgłodzoną pamiątkę tej klęski Ojczyzny utkwił. Zda mi się dotąd, iak we śnie, że ieszcze chodzę po tych mieyscach, w których byłem wychowany, gdzie pierwsze nauki brałem, gdzie niewinne z rowiennikami wieku rozrywki, pierwiastkową słodycz pożycia uczuć mi dały. Zda mi się, mówię, iak we śnie, że w moich oczach żołnierz obcy wkracza w te okolice, że nad ziomkami y spokrewnionemi memi panowanie sobie przywłaszcza, y do przyznania tego Panowania Seym zwęływa, y członki iego przymusza. **Wielki BOZE!** któryś mi był świadkiem, iak przykre uczucie owa nieszczęśliwa Epoka sprawiła we mnie, niemogącym ieszcze poznawać doskonale ogromności strat y dalszych nieszczęść Ojczyzny, któryś widział chęć, acz niedołężną, lecz szczerą, ważenia wszytkiego na obronę Kraiu; który widzisz y teraz, iak ta pamięć iest dla mnie zawsze nieznośną, day mi się doczekać, abym się mógł z tego snu kiedyżkolwiek ocucić.

Jeżeli w tym obrazie wszytko iest przykre dla Polaka, nayprzykrzeysze zapewne wspomnienie, iż między samymi Polakami, znalazły się na ów czas umysły, nietylko przyimujące, ale nawet z podłością ubiegające się przyimować, różne dary y zaszczyty, z tych famych rąk, które na-

Współ-Baci ich kaydany narzucały, które ich samych do uroczyściego potwierdzenia tej niewoli własnych Współ-Ziomków przymuszały. Te to wspomnienie, Najjaśniejsze Stany, y dziś wzbudza gorliwość Waszą, gdy prawem Kardynałym waruiecie bezpieczeństwo całości pozostałej reszty Kraiów Rzeczypospolitey, abyście taką podobnym postępkom położyli tamę, żeby już nikt z naszych potomków, nie miał ani śmiałości, ani mocy, podeymować się być narzędziem, chciwości obcych, ze stratą własney Oyczyzny. Cień każdy samego nawet podobieństwa, iż te straty Rzeczypospolitey mogłyby być kiedykolwiek ponowione, trwoży Was sprawiedliwie. Pogłoska każda o nowym jakim zamysle Sądów, baczność Waszą podnieca. Różne ztąd przekładacie sobie na wzajem wnioski y obawy; bo kto raz sparzony, nie dziw, że jest ostrożnym.

Jle pojąć mogte, m grunt y zasadę wszelkich trwożliwości, które tu na dniu onegdajszym, w licznych głosach, z równym światłem, iak gorliwością były przekładane; jle sam zostałem przekonany, iż nam należy mieć wzgląd na wszystko; tyle ozię w sobie obowiązku, moie też niektóre przełożyć uwagi.

Już tu zdaje mi się, między o zamiarę Gdańka; bo ta myśl zupełnie upadła, po iafnym z Waszego zlecenia, Najjaśniejsze Stany, urzędowym wytłumaczeniu, iak wielką ważność Naród upatruie, w zachowaniu przy sobie

tego Miasta, dla utrzymania jakiegokolwiek w handlu konkurencyi; bo było przekonanie, iż ta zamiana niemogłaby nastąpić, tylko ze szkodą Rzeczypospolitey; bo zamiana słabszego z mocniejszym najczęściej następować zwykła z uszkodzeniem słabszego; a nikt niewątpi, że Dwór Pruski byłby zawsze Stroną mocniejszą, z względu y na siły Jego wewnętrzne, y na tę wagę w polityce, którey nabył przez tak dzielne do pokoju pośrednictwo, y nareście na związek przyjaźni z nami samemi zawarty, który radziłby nam zapewne, przy żądaniach naszych acz słusznych, długo się nieupierać, żeby iedynego Alianta niezrazić; bo było przekonanie, że nam należy, tak siły własne pomnożyć, y taki rząd w Kraiu ustanowić, żeby raczey, nietylko temu Miastu, ale y innym podległym Rzeczypospolitey, mogliśmy dć skuteczną protekcyą do wzrostu y stania się wspólney Ojczyźnie pożytecznemi, aniżeli z nich się wyzuwać.

Lecz tu idzie teraz bardziey o to, żeby myśl względem zamiany Gdańska, niepodała komukolwiek choć późniey nowej myśli zamiany innych Kraiów pogranicznych, a dotąd pod Panowaniem Rzeczypospolitey przecie, pozostałych. Los nieszczęśliwy oderwanych Prowincyi, słusznie trwoży tych, którzy zbliska na Współ Braci swoich z wolności y swobód ogołoconych, nie bez litości wprawdzie, lecz bez sposobu poprawienia ich doli, patrzą. Widzą ci Obywatele, iuż poczynione niektóre kroki, boiaźn ich tym gruntownieyszą okazujące. Widzą, iż Ministrowie Są-

siedzkich Dworów, to na mocy pozyskanego Indygenatu, to w niedostatku podobney łatwości pod obcym imieniem znaczne pokupowali majątności. Widzą, iż banki Zagraniczne wspierając zadłużonych właścicieli Polskich, wielkie Kapitały na dobra pograniczne wnoszą, że wzięwszy w dzierżenie najsposobniejszy do handlu Miasta, stać się mogą Panami płodów Ziemiańskich y arbitrami majątków Obywatelskich, z których, albo ich łatwiej z czasem, za jaką zechcą cenę wyzuć, albo tą sprężyną mieć wpływ do Obrad Publicznych potrafiliby. Widzą, że tym sposobem, bydźby mogły nayprzód skupione, a potym następnie y oderwane od ciała Rzeczypospolitey całkowite Powiaty. Widzą, że to ułatwiałoby z czasem, nowe iakiekolwiek projekta zamian y frymarków, a bogday nie takich, iakich y w domu doświadczyła Rzeczpospolita, tracąc w częstych z prywatnemi zamianach ledwie nie dziesięć, za ieden. Czyliż nienasłuchaliśmy się w publiczności, iak się nasza Ukraina y z zyzności ziemi y z przychylności poddaństwa Roslyi podobiała, iak Wołyń Cesarzowi. Czyliż niewidziemy na Mappie, iakby Woiewództwa Wielkopolskie Monarchią Pruską rozprzeźstrzeńić y zaokrąglić mogły. Nie zawsze wprawdzie równie łatwo stanąć może zmowa na taki podział Kraiu, iakiego iuż nieszczęśliwie doświadczyliśmy. Ale czyliż niełatwiej, czyli nie pozorniej, proponować zamianę, chociaź w istocie równaiącą się prostemu wydarciu? od tego to nieszczęścia gorliwi Posłowie, zabezpieczyć się pragną tarczą

Praw Kardynałnych; tarczą wprawdzie przeciw przemocy Zagranicznej słabą, ale dość mocną do wstrzymania podłej chciwości wyrodków, cudze zamiany ku zniszczeniu Rzeczypospolitej natężone popierać skłonnych.

Nietaię się, Najjaśniejsze Stany, iż przekonała umyłmòy jasno okazana różnica, wszelkich zamysłów zamiany Kraju w Państwach Monarchicznych, od podobnych w wolnych Narodach. Tam Pan dysponuje jak swoją własnością, a poddany formę tylko, nie istotę, swojej podległości odmieania. W wolnych Kraiach wszyscy Obywatele są Bracia. Będzie ucziwie wolno, dla nayoczywistszych własnych korzyści, iedenastu Synom Jakoba, dwunastego Brata Jozefa zapredawać? Oycem jestem czworga dzieci, Najjaśniejsze Stany; los Ojczyzny, losem ich będzie. Głos natury odzywa się we mnie. Gdyby mi nawet objawiono ~~było~~, że dwoie z nich przypadkiem nieszczęśliwie utraciwłzy, mogę tę stratę odzyskać dobrowolną iednego tylko z pozostałych ofiarą, Rzekłbym: BOZE! niech mego życia ofiarą, ocalę życie dzieci moich. Ale iezli ta ofiara na nic się nie zda; czyni Panie, coli się podoba, ja własnego dziecięcia niemogę bydz tyranem. W oczach wspólnej naszej Matki Ojczyzny, równo od wszystkich ukochanej, równo wszystkie dzieci szacowane bydz, równą opiekę znaydować powinny.

Wiem ja zaiste, Najjaśniejsze Stany, iż lepiej jest, żeby zginął Obywatel, niż Ojczyzna. Wiem, iż może się zdarzyć przypadek, naprzykład nieszczęśliwej woyny,

w którymby Rzeczpospolita, pomimo największe cnotli-
wych swoich Rycerzow azardy, uszczerbek Kraiu ponieść,
y pokóy opłacić była przymuszoną. Niech więc rostro-
pność Wafza, wś-łkim koniecznościom, nie od mocy ludz-
kiej, lecz od ręki Boskiej, od zbiegu nieprzewidzianych o-
koliczności zawisłym, tak iafno, tak skutecznie, zaradza,
żeby y powyższe niebezpieczeństwa były od Oyczyzny od-
dalone, y samowładność Rzeczypoſpolitey na nieuchronne
przygadki niezostała skrępowana.

XVII. 2. 1469

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher but appears to contain several lines of script.